

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับบ้านตรงเวลา ดังนั้นจงเพิ่มอัตราเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก สัมผัสดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** ลูกควรบอกความลับที่ลึกลับอะไรแก่ผู้คน ที่จะมีการสร้างความปั่นป่วนในสติปัญญาของพวกเขา?
- คำตอบ:** บอกพวกเขาถึงความลับที่ลึกลับของดวงวิญญาณซึ่งเป็นจุดเล็กๆ และมีบทบาทบันทึกไว้ในดวงวิญญาณตลอดไป และดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาไปเรื่อยๆ อย่างไร ดวงวิญญาณไม่เคยเหน็ดเหนื่อย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไปได้ เมื่อผู้คนเห็นความทุกข์มากมาย พวกเขาก็พูดว่าจะเป็นการดีกว่าหากพวกเขาได้รับการหลุดพ้นตลอดไป อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสียไม่สามารถที่จะคงอยู่โดยที่ไม่ได้เล่นบทบาทของตนเอง เมื่อได้ยินประเด็นนี้ก็จะมีความปั่นป่วนในสติปัญญาของพวกเขา

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ที่นี้ลูกคือลูกทางจิต ทุกวันพ่ออธิบายว่าคนจนที่น่าสงสารในโลกนี้มีความทุกข์เป็นอย่างมากอย่างแท้จริง เมื่อมีน้ำท่วมก็เป็นคนที่ยากจนที่จะประสบกับความทุกข์ ดุริยทรัพย์สมบัติชั่วของของพวกเขากลายเป็นเช่นไร ฯลฯ พวกเขาไม่รู้สึกละเลยเกี่ยวกับสิ่งนั้น มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มั่งคั่งมีความสุข แต่นั่นก็เป็นสำหรับระยะเวลาชั่วคราวด้วยเช่นกัน แม้แต่ผู้ที่มั่งคั่งก็ล้มป่วยเช่นกัน การตายมากมายก็เกิดขึ้นเช่นกัน: วันนั้นคนนั้นคนนั้นตาย วันนั้นสิ่งนี้เกิดขึ้น วันนั้นใครบางคนเป็นประธานาธิบดี และพรุ่งนี้เขาก็จะต้องไปจากตำแหน่งนั้น พวกเขาทั้งหมดล้อมรอบตัวเขาและทำให้เขาออกจากตำแหน่ง มีความทุกข์เกี่ยวกับสิ่งนั้นเช่นกัน บาบ่าได้บอกลูกให้ทำรายการของความทุกข์ประเภทต่างๆ ที่มีอยู่ในดินแดนของความทุกข์นี้ ลูกๆ รู้เกี่ยวกับดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่โลกไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบดินแดนแห่งความทุกข์กับดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า ลูกๆ รู้ทุกสิ่ง พวกเขาจะเชื่อว่าลูกกำลังบอกสิ่งอย่างแท้จริง ที่นี้บ้างก็มีอาคารที่ใหญ่โต เครื่องบิน ฯลฯ และพวกเขาก็เชื่อว่ายุคเหล็กจะยังคงดำเนินต่อไปอีก 40,000 ปี และยุคทองก็จะมาหลังจากนั้น พวกเขาอยู่ในความมิดสนิท เวลาลูกต้องนำพวกเขาเข้ามาใกล้มากขึ้น มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่พวกเขาพูดว่าเป็นหลายแสนปี และลูกพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นเพียง 5,000 ปีเท่านั้น วงจรซ้ำรอยหลังจาก 5,000 ปี ละครจะไม่เป็นเวลาหลายแสนปี ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นภายใน 5,000 ปี ดังนั้นที่นี้ในดินแดนแห่งความทุกข์มีความเจ็บป่วย ฯลฯ ลูกสามารถเขียนประเด็นหลักสองสามประเด็นได้ ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ในสวรรค์ พ่ออธิบายว่า ในเวลานี้ความตายเพียงแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้า ก็ตะบับเดียวกันกำลังจะเกิดขึ้นในเวลานี้ ยุคทองจะมีการก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ดังนั้นท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาของยุคทองอย่างแน่นอน บาบ่าอธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก เวลานั้นเรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อต้องพาพวกเราไป มีเพียงผู้ที่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง บาบ่าเฝ้าแต่แสดงให้เห็นวิธีการมากมายเพื่อสิ่งนั้น เพิ่มอัตราความเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก ทุกคนต้องไปที่กุ่มภเมล่าตรงเวลา ลูกเช่นกันต้องไปตรงเวลา ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถไปถึงที่นั่นในไม่ช้า ไม่เลย ไม่ได้อยู่ในอำนาจของลูกที่จะไปที่นั่นในไม่ช้า เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร คำยกย่องทั้งหมดเป็นของละคร มีแมลง, เชื้อโรคประเภทต่างๆ มากมาย ฯลฯ ที่สร้างความทุกข์ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่จะคงอยู่ที่นั่น ลูกจดจำยุคทองใช่ไหม? พ่อก่อตั้งยุคทอง ในเวลาสุดท้ายสติปัญญาของลูกจะมีความรู้ทั้งหมดในสาระ ยกตัวอย่างเช่น เมล็ดนั้นเล็กมากในขณะที่ต้นไม้ใหญ่โต สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งมีชีวิต ในขณะที่นี่คือสิ่งมีชีวิต ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับต้นไม้นี้ พวกเขาได้ทำให้ระยะเวลาของวงจรมานาน มันคือบาร์ดที่มีความสุขอย่างมาก และบาร์ดที่มีความทุกข์อย่างมาก มีโรคภัยอยู่มากในบาร์ดด้วยเช่นกัน ที่นี้ผู้คนตายเหมือนกับบุง เพราะอายุขัยของพวกเขาสั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคนทำความสะอาดที่นี่และคนทำความสะอาดในต่างประเทศ สิ่งประดิษฐ์ทั้งหมดมาที่นี่จากต่างประเทศ ชื่อที่แท้จริงของยุคทองคือสวรรค์ดินแดนสุขาวดี ที่นั่นทุกคนสโตประธาน ลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน เมื่อพ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกท่านจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ท่านจะบอกสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า แต่ละวันพ่อบอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่บบานนั้นเป็นจุดที่สุดแสนเล็ก และท่านก็มีบทบาททั้งหมดบันทึกไว้ในท่านตลอดไป ลูกได้เล่นบทบาทของลูกมาอย่างต่อเนื่อง หากลูกจะบอกสิ่งนี้ให้แก่ใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาจะปั่นป่วน: เธอกำลังพูดอะไร? จุดที่สุดแสนเล็กเช่นนั้นก็มีบทบาทที่ใหญ่โตบันทึกไว้ในตัวเขา และเขาก็ยังคงเล่นบทบาทนั้นต่อไป และยังไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย! ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ เวลาลูกเข้าใจอย่างต่อเนื่องว่ามีความสุขครึ่งหนึ่งของวงจและความทุกข์ครึ่งหนึ่ง

ของวงจร เมื่อผู้คนเห็นความทุกข์อย่างมากมาย พวกเขาก็พูดว่า จะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเราที่จะมีการหลุดพ้นตลอดไปกว่านี้ ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่ในความสุขหรือความสงบ สติปัญญาของลูกมีความรู้ทั้งหมดในเวลานี้, เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้ในตัวท่าน เพราะท่านคือเมล็ด แบบจำลองของต้นไม้ก็ได้มีการแสดงไว้ ลูกไม่สามารถจะแสดงสิ่งนั้นในรูปที่ใหญ่โตได้ ความรู้ทั้งหมดเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ดังนั้นลูกควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกล จะต้องอธิบายแก่ลูกๆเป็นอย่างมาก คนนั้นคนนั้นมาอีกครั้งหลังจากช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ เพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือการที่ใหญ่โตและยิ่งใหญ่ ไม่มีใครสามารถดูละครทั้งหมดได้ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ ได้เห็นสิ่งที่ดีด้วยเทพนิมิต คณศ หนุมาน ฯลฯ เป็นของหนทางของความเสื่อมสัทธิศา แต่บางคนมีศรัทธาในในพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะละทิ้งสิ่งเหล่านั้นได้ เวลาลูกต้องทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าแต่ละคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลาลูกรู้ว่าลูกได้ลงบันไดมาอย่างไร ผู้ที่รู้อย่างนี้จะเริ่มอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกเคยทำสิ่งเดียวกันในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกจะสร้างพิพิธภัณฑ์เช่นนี้และอธิบายแก่เด็กๆในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและจะทำเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ภายหลังก็จะมีสถานที่มากมายที่เป็นเช่นนั้น จะมีโรงเรียนในทุกถนนและทุกบ้าน เป็นเพียงเรื่องของการมีดانا บอกพวกเขาว่า คุณมีสองพ่อ พ่อไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน? ผู้คนเรียกหาพ่อ: ได้โปรดเมตตา! โปรดให้พร! พ่อพูดว่า ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดจากการร้องขอสิ่งนั้น พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูกแล้ว พ่อมาเพื่อที่จะชี้หนทางแก่ลูกเท่านั้น ลูกมีต้นไม้ทั้งต้นอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมาก มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก พ่อต้องการลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ พ่อต้องการให้มีกิตะพาทซาลาในทุกบ้าน ลูกไม่ต้องเก็บรูปภาพอื่นใด เพียงแต่เขียนสิ่งนี้ไว้ภายนอก ในแง่ของรูปภาพ เพียงแค่เขียนกัลดบราห์มินนี่ก็เพียงพอแล้ว เป็นเขียนนี้ที่จะเป็นประโยชน์แก่ลูกในเวลาสุดท้าย เป็นเรื่องของสัญญาณเท่านั้น ลูกรู้แล้วว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ดังนั้นเป็นเพียงเมื่อลูกจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะไปสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกไม่บริสุทธิ์ และเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีการอื่นใด สวรรค์คือโลกที่บริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ผู้ที่จะไปสู่สวรรค์จะสำคัญอยู่ในนรกได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่า มานมานะบาฟ! จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ผู้ที่จะไปสู่สวรรค์จะไม่ต้องแะในกิเลส ผู้เสื่อมสัทธิศาไม่ต้องแะในกิเลสมากนัก ชันยาสชีจะไม่ขอให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ เพราะพวกเขาเองก็ได้ทำพิธีแต่งงานด้วยเช่นกัน พวกเขาบอกผู้ครองเรือนว่า ท่านสามารถช้องแะในกิเลสได้เดือนละครั้ง พวกเขาจะไม่บอกผู้ที่ปรารถนาที่จะอยู่อย่างถาวรหมจรยว่าพวกเขาต้องไม่แต่งงาน บางคนที่นี่ก็มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ แต่ในวันถัดไปเกมนั้นก็จบสิ้น มายามีแรงดึงดูดเป็นอย่างมาก เป็นในเวลาหนึ่งที่ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกก็ได้รับผลรางวัล ไม่มีอาณาจักรว่าวันนั้น ไม่มีความคิดที่เป็นอาชญากรรมที่นั่น เป็นราวันที่ทำให้ลูกเป็นอาชญากรรม ชีพบาบาทำให้ลูกมีอารยธรรม ลูกต้องจดจำสิ่งนี้เช่นกัน เมื่อมีการจัดให้มีคลาสการเรียนการสอนในทุกบ้าน ทุกคนก็จะเริ่มอธิบาย ลูกต้องสร้างกิตะพาทซาลาในทุกบ้านและเปลี่ยนแปลงผู้ที่อยู่ในบ้านของลูก การขยายตัวจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในลักษณะนี้ คนธรรมดาและยากจนก็เป็นผู้ที่หัดเทียมกัน คนที่มีชื่อเสียงจะรู้สึกอายนที่จะมาที่ชุมนุมทางจิตของคนธรรมดา เพราะพวกเขาได้ยินมาว่ามีเวทมนตร์อยู่ที่นี่ และลูกได้เปลี่ยนทุกคนให้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย อ้า แต่นั่นเป็นสิ่งดีไม่ใช่หรือ! มีความซับซ้อนอย่างมากมายในครัวเรือน พวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก นี่คือการแห่งความทุกข์ มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วก็จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ลูกควรทดลองทำรายการของความทุกข์หลักๆ 25 ถึง 30 ประเภท เพื่อที่ได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อกำลังอธิบายแก่พวกเราด้วยพาหนะนี้ ดาด้านี้ก็เป็นนักเรียนเช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดเป็นนักเรียน และครูที่กำลังสอนลูกก็ปราศจากร่าง ท่านทำให้ลูกปราศจากร่างเช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่ละทิ้งสำนึกของร่างกาย ไม่มีสิ่งปลูกสร้างเหล่านี้ ฯลฯ ที่จะหลงเหลืออยู่ ที่นั่นลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตมากมาย ลูกรู้ว่าจะมีการทำลายล้างอย่างมากมายในต่างประเทศด้วยระเบิดปรมาณู ในขณะที่ที่นี่จะมีแม่น้ำเลือด สิ่งนั้นต้องใช้เวลา ความตายที่นี่เลวร้ายมาก นี่คือการดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลูกสามารถเห็นได้จากแผนที่ว่าอินดูสถานอยู่ในมุมเล็กๆเท่านั้น ตามละครสิ่งต่างๆที่นั่นไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อที่นี่ แม่น้ำเลือดจะไหลนองที่นี่ เวลานั้นพวกเขากำลังเตรียมการ เป็นไปได้ว่าในเวลาสุดท้ายพวกเขาแม้กระทั่งจะให้ที่นี่ยี่มระเบิด อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่ให้ยี่มระเบิดที่จะทำลายโลกเมื่อลูกปล่อยระเบิดเหล่านั้น! พวกเขาจะให้ระเบิดที่คุณภาพต่ำ ลูกจะไม่ให้บางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อลูกแก่ผู้อื่น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ นั่นไม่ใช่สิ่งใหม่ ศาสนาที่นับไม่ถ้วนจะถูกทำลายและจะมีการก่อตั้งศาสนาเดียวขึ้น แผ่นดินบาร์ตาไม่เคยถูกทำลาย บางส่วนจะหลงเหลืออยู่ หากทุกคนจะต้องตายการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น แต่ละวันสติปัญญาของลูกก็กว้างไกล และไม่มีขีดจำกัด และลูกจะมีความเคารพนับถืออย่างมาก ลูกไม่ได้ให้ความเคารพนับถือมากนักในเวลาปัจจุบัน และเหตุนี้เองมีลูกน้อยนิดที่สอบผ่าน ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าจะมีการลงโทษอย่างมากและที่ลูกจะมาในภายหลังด้วย

เช่นกัน เมื่อลูกพลาดพลั้ง ทุกสิ่งที่ลูกหามาได้ก็ได้สูญสิ้นไป และลูกก็จะกลับมาเหนื่อยยิ่งกว่าเหนื่อย แล้วลูกก็ไม่สามารถที่จะลุกขึ้นได้อีกครั้ง มีหลายคนที่จากไปและยังมีอีกมากมายที่ยังคงจะไป ลูกสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าสภาพของลูกจะเป็นเช่นไรหากลูกจะต้องจากร่างของลูกในตอนนี้ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกคือผู้ที่สร้างความสงบ หากลูกมีความไม่สงบในตัวลูก สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างความทุกข์แก่ใคร พ่อพูดกับทุกคนด้วยความรักเป็นอย่างมาก ด้วยการพูดว่า“ลูกๆ” ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมีความรู้ของทั้งโลก และเหตุนี้เองท่านจึงอธิบายแก่ลูก มีความทุกข์มากมายหลายประเภทในโลกนี้ ลูกสามารถจะเขียนสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับความทุกข์ เมื่อลูกพิสูจน์สิ่งนี้ผู้คนจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถจะจัดการความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ได้ หากลูกมีรายการของความทุกข์ประเภทต่างๆ บางสิ่งก็จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะฟังบางสิ่งแล้วก็ลืม สำหรับบุคคลเช่นนั้นมีการจดจำกันว่า แะนั่นจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์? พ่ออธิบายว่า ลูกๆต้องกลับมาสวยงาม ไม่ควรจะมี ความไม่สงบหรือสิ่งสกปรกใดๆ ผู้ที่กระจายความไม่สงบมีสำนึกที่เป็นร่าง จงอยู่ห่างไกลจากพวกเขา ลูกต้องไม่แม้แต่จะแตะต้องพวกเขา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่ครูผู้ที่กำลังสอนลูกนั้นปราศจากร่างและไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ จงกลับมาปราศจากร่างในท่านองเดียวกัน เผาแต่ละทั้งสำนึกที่เป็นร่าง เปลี่ยนสายตาที่เป็นอาชญากรของลูก ให้เป็นดวงตาที่มีอารยธรรม
2. ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ให้ความเคารพต่อพ่อ และการศึกษาเล่าเรียน อย่าได้เป็นต้นเหตุของความทุกข์ อย่าได้กระจายความไม่สงบ

พร: พร: ขอให้ลูกมีรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ และทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับรัศมีของพลังทั้งแปดจากลูก
เมื่อลูกวางเพชรที่ราคาแพงมากซึ่งไร้ตำหนิไว้เบื้องหน้าของแสง ลูกจะเห็นสีต่าง ๆ ในท่านองเดียวกันเมื่อรูปของลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้อื่นจะได้สัมผัสกับรัศมีของพลังทั้งแปดจากลูกเมื่อลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา บางคนจะได้รับความรู้สึกของความอดทนจากลูก บางคนจะมีความรู้สึกถึงพลังของการตัดสินใจ บางคนจะได้รับความรู้สึกถึงพลังหนึ่งและคนอื่น ๆ อีกพลังหนึ่ง

คติพจน์: ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติหมายถึงผู้ที่ทุกการกระทำเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น

*** โอม ชานติ ***